

vil der som følge af lovændringen gradvis kunne ske en vis reduktion i personaleforbruget, efterhånden som tilsagte lån udbetales og udbetalte lån og tidligere udstedte garantier afvikles.

De foreslåede lovændringer er anmeldt til EF-Kommissionen, som i henhold til EØF-traktatens artikel 93 skal godkende ordningen i dens nye udformning.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til §§ 1-5

Forslaget er identisk med den gældende lov bortset fra, at navnet Handelsministeriet og betegnelsen handelsminister er ændret til henholdsvis Industriministeriet og industriminister, ligesom Økonomi- og Budgetministeriets navn i § 3 er ændret til Finansministeriet. Miljøministeriet, hvorunder lands- og regionplanlægningen i dag hører, er nu repræsenteret i Rådet i stedet for Boligministeriet. Indholdet af § 1, stk. 2, i den gældende lov flyttes af hensyn til sammenhængen til § 5, stk. 2. § 4, stk. 2, er udgået, da det følger af almindelige forvaltningsretlige regler, at ministeren kan pålægge Direktoratet opgaver, der falder under ministeriets ressort.

Den i § 5, stk. 1, omtalte indstilling er som under lov nr. 219 af 7. juni 1972 ikke bindende for ministeren.

Til § 6

Paragraffen indeholder hjemmelen til at yde tilskud til virksomheder i de generelle egnsudviklingsområder og et forhøjet tilskud til virksomheder i de specielle egnsudviklingsområder. Efter den gældende lovs § 10 var tilskud på højst 25 pct. forbeholdt de specielle egnsudviklingsområder. De maksimale tilskudssatser vil kunne udnyttes inden for de begrænsninger, som EF's bestemmelser om nettosubventionsækvivalent fastsætter for de enkelte egnsudviklingsområder. Rådet afgør inden for disse grænser, hvad der kan ydes af tilskud til den enkelte ansøger.

De støtteberettigede udgiftsformer er uændrede i forhold til den gældende lov.

I stk. 2 og 3 er den maksimale støtteprocent fastsat til 25 pct. for virksomheder, der ligger i generelle egnsudviklingsområder, og til 35 pct. for virksomheder, der ligger i specielle egnsudviklingsområder. Under 1972-loven ydes støtten til virksomheder i de generelle egnsudviklingsområder som lån og i de specielle egnsudviklingsområder ofte som en kombination af anlægslån og til-

skud. Da adgangen til at yde anlægslån bortfalder, må tilskudssatserne tilpasses herefter. Støttesatserne er samtidig fastsat således for at kunne udnytte de af EF fastsatte maksimale støtteniveauer i tilfælde, hvor det skønnes nødvendigt.

Bestemmelsen i stk. 4 er identisk med den gældende lovs § 10, stk. 3.

Til § 7

Paragraffen er identisk med den gældende lovs § 9, idet der dog er indføjet et nyt stk. 4 svarende til indholdet af den gældende lovs § 15, stk. 1.

Til § 8

Paragraffen er identisk med den gældende lovs § 12.

Til § 9

Paragraffen er identisk med den gældende lovs § 13.

Til § 10

Paragraffen er identisk med den gældende lovs § 14.

Til § 11

Paragraffen svarer til den gældende lovs § 15, stk. 2, om regnskabsmæssigt og teknisk tilsyn, men er udvidet til også at gælde for virksomheder, der modtager tilskud, eller som er lejere i statsstøttede kommunale erhvervsjendomme eller som senere overtager sådanne ejendomme. For så vidt angår senere erhververe af sådanne ejendomme bemærkes, at de ydede lån kan opsiges af kreditor ved ejerskifte, hvorfor det kan gøres til et vilkår for handler, at erhververen underkaster sig de i paragraffen indeholdte vilkår.

Tilsynet er af betydning ikke blot for at sikre statens interesser som långiver eller tilskudsyder; men de indsendte oplysninger tjener også som grundlag for Direktoratets analyser af egnsudviklingsstøttens resultater, der offentliggøres i Rådets årsberetninger.

Til § 12

Paragraffen svarer til den gældende lovs § 16, idet det er fundet hensigtsmæssigt at medtage hjemmel til overførsel af ubenyttede beløb i selve loven fremfor i tekstanmærkninger på de årlige bevillingslove.